

STAFFAN STALLEDRÄNG E-moll/G-dur

Stroferna 1, 2 och 7 med melodi efter Erik Karlsson, född 1840, Sviby, Jomala, upptecknade av Alfhild Adolfsson 1929. De övriga stroferna kommer från allmänna varianter av Staffansvisan.

Staffansvisornas ursprung kan sökas dels i berättelserna om den bibliska Stefan eller Staffan - den första kristna martyren - dels i legenderna om Hälsinglands apostel Staffan. Häst-, ritt- och jaktelementen finns i hälsingelegenderna och gamla förkristna sedvänjor medan tiggars- och hotverserna ofta är av senare datum och har fogats till på slutet. Staffanssången ägde ursprungligen rum på Stefansdagen d.v.s. annandag jul.

"Sang ti Staffan" är en förvanskning av Sancte Staffan.

Stroferna 1 och 2 är intressanta såtillvida att Staffan redan befinner sig i himlen när visan börjar!

"Och ungersven han sadlar sin gångare grå" är en åländsk folkmelodi efter Jenny Johansson i Finby, Sund, upptecknad av Gösta Bryggman.

1. Staffan var en helig man ó håll fast fålan min ó
uti himlen tjänte han ó hjälp oss nu å sang ti Staffan
 2. Där tjänte han så länge
tills han blev en ängel
 3. Innan tuppen galit har
han i stallet redan var
 4. Skinnpäls å mössa
hundar å bössa
 5. Framme han vid skogen var
innan någon vaknat har
 6. Östanväder å nordanvind
får vi lov så går vi in
 7. //: OM INT PIGAN TÄNDER UPP LJUS
SLÅR VI SÖNDER BÅD KANNOR Å KRUS://
 8. Låt oss lite dricka få
innan harpan börjar gå
- Instrumentalsolo: öOch ungersven han sadlar sin gångare gråö
9. Nästa år när vi kommer igen
står där en vagga vid ungmors säng
 10. Uppå julen broder Knut
som på visan gör han slut